

det er muligt at give disse Love en mindre skæbnsvanger Affattelse, end de i Øjeblikket have. Om man nu blot udsatte disse Loves Ikrafttræden et Aar — om de ellers kunne blive gennemførte i Aar —, vilde man, hvis man ikke kunde komme frem ad andre Veje, have indvundet saa meget for Statskassen, at man kunde bevare disse Bygninger. Men jeg tror, at der er saa mange Muligheder til Stede, at det vel kunde være værd, om den ærede Minister som Kultusminister tog dette Spørgsmaal under alvorlig Overvejelse.

Dinesen: For at undgaa Misforstaaelse vil jeg bemærke overfor det ærede Medlem (Ellinger), som nu satte sig, at med Hensyn til, hvad han ytrede om det under Opførelse værende Righospital, ramte hans Bemærkninger ikke noget af det, som det tidligere Udvalg i denne Sag, og heller ikke det senere, tog Stilling til, idet Udvalget ikke blandede sig i Enkeltheder med Hensyn til Opførelsen af det hele Hospitalskompleks, hverken med Hensyn til de egentlige Hospitalsbygningers Art og Omfang eller Maaden, hvorpaa de skulde opføres. Naar der i sin Tid blev rettet Indvendinger mod Enkeltheder, hvad dette Bygningskompleks angik, vare de rettede mod, hvad man ansaa for at være overflødig, fra nogle Sider i Retning af Beboelsesbygninger og fra andre Sider i Retning af visse Annekser, om jeg saa tør sige, til dette Hospital, som man ansaa for at faa for stort et Omfang.

Hvad det sidste angik, som det ærede Medlem ytrede sig om, nemlig Anvendelsen af Frederiks Hospital, maa jeg vedblivende mene, at det var et Udgangspunkt for Udvalget, der i sin Tid gjorde Indstilling til Tinget ved Sagens Gennemførelse, at man realiserede det ældre Kompleks af Bygninger, der nu anvendes til Hospital m. m. Jeg kan derfor kun mene, at man bør fastholde, at dette finder Sted, og at Staten derigennem faar Vederlag for sine meget betydelige Udgifter til det ny Righospital. Skulde der kunne træffes et Arrangement — det blev ogsaa antydet af det ærede Medlem —, hvorefter Københavns Kommune overtog hele Komplekset, var der selvfølgelig ikke noget at indvende derimod, naar Kommunen, der maaske ogsaa var nærmest dertil, vilde betale et Beløb, hvorved Statskassens Krav til det yderste blev fyldestgjort.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Det

ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) udtalte, at jeg synes at være i højeste Grad vred over de Bemærkninger, der ere fremkomne om Bevarelsen af Frederiks Hospitals Bygninger. Jeg ved slet ikke, hvad der kan ligge til Grund for en saadan Udtalelse. Da Sagen var for til første Behandling, gav jeg ikke i mindste Maade til Kende, at jeg var „i allerhøjeste Grad vred“ over den rejste Agitation. Jeg mener, hvad jeg fremdrog den Gang, at denne Sag har jo nu været fremsat Gang paa Gang siden Midten af 80'erne. Den er bleven foreslaaet af den ene Kultusminister efter den anden, ud fra den Forudsætning, at til Righospitalets Opførelse vilde man forlods have Hospitalets disponible Kapitalformue samt ca. 3 Mill. Kr., der ventes at komme ind ved Salg af Grundene. Jeg udtalte derfor — og mener vedblivende det samme nu —, at det er mærkeligt, at man i 19—20 Aar intet har mælet i denne Sag, men først tager fat nu og tager fat med en vis Heftighed overfor enhver, der mistænkes for ikke at ville stemme i med. Jeg mener, at de Mænd og de Institutioner, der nu kalde det for Vandalisme, at disse Bygninger muligt fjernes, burde have talt i Tide, talt, medens Tid var, da der saa kunde være bleven Anledning for Rigsdagen til at overveje, om et nyt Righospital skulde bygges, uden at 3 Mill. Kr. af den nødvendige Sum kom ind ad den foreslaaede Vej ved Salg af det nuværende Hospitals Bygninger og Grunde.

Men dermed har jeg intet som helst antydet om min eventuelle Stilling til rimelige og fremkommelige Forslag til Anvendelse af det gamle Hospitals Bygninger, hvis saadanne muligvis skulde fremkomme. Min Udtalelse var udelukkende rettet imod Agitationen og den Karakter, den har haft, og først og fremmest mod, at de Mænd have tiet stille i omtrent 20 Aar og først taget til Mæle nu, da Sagen er afgjort fra Rigsdagens Side.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 67 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.